

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **J. K.**,
bytem X,

proti

žalovanému: **Městský soud v Praze**,
sídlem Spálená 2, 120 00 Praha 2,

o žalobě proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 3. 1. 2017 Městskému soudu v Praze, která byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. Nad 96/2017 – 17, přikázána soudu zdejšímu, se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o jeho žádosti ze dne 9. 3. 2016 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).
2. Žalobce namítl, že podáním ze dne 9. 3. 2016 požádal žalovaného o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to data narození a místa bydliště K. Š., bývalé vedoucí konkurzní kanceláře 52 K Městského soudu v Praze a současné vedoucí kanceláře 59 INS téhož soudu. Žalovaný však na žádost žalobce ani na jeho následnou urgenci ze dne 13. 9. 2016 nijak nereagoval. Proto žalobce žádal, aby

soud žalovanému uložil povinnost vyřídit žádost žalobce tak, že do tří dnů od právní moci rozsudku poskytne žalobci požadované informace.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ze správního spisu (sp. zn. Si 336/2016) jasně plyne, že tvrzení žalobce nejsou pravdivá. Žádostí o poskytnutí informací se žalobce domáhal ke dni 9. 3. 2016 sdělení data narození a bydliště zaměstnankyně žalovaného K. Š., vedoucí kanceláře 59 INS, údajně k prokázání dalších blíže neidentifikovaných informací, resp. k odstranění zbytečných průtahů v souvisejících soudních řízeních. O žádosti žalobce žalovaný rozhodl dne 23. 3. 2016 tak, že žádost žalobce podle § 8a a § 15/2016 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl, protože se jednalo o ryze soukromé údaje zaměstnankyně žalovaného, které nijak nesouvisely s jejím zaměstnáním, a proto žalovaný porovnáním zásahu do práva žalobce na přístup k informacím s právem zaměstnankyně na ochranu soukromí dospěl k závěru, že menší zásah do základních práv představuje neposkytnutí informace. Žalovaný v této souvislosti poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který se zabývá kolizí dvou prima facie rovnocenných ústavních práv (práva na informace a práva na ochranu osobnosti). Uvedené rozhodnutí bylo podle Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky žalobci doručeno dne 25. 3. 2016, přičemž podle žalovaného o skutečném doručení rozhodnutí svědčí, že žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 11. 4. 2016 odvolání. Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím ze dne 16. 11. 2017 odvolání žalobce zamítlo. Žalovaný uzavřel, že žádost, jehož vyřízení se žalobce domáhá, byla řádně vypořádána, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný neeviduje žalobcem tvrzenou urgenci z 13. 9. 2016.
4. Při jednání konaném dne 26. 3. 2018 žalobce prohlásil, že na žalobě trvá. Do dnešního dne mu nebyla ani podána informace, ani zasláno rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí, které mu bylo zasláno, se týká jiné věci. Jedná se o rozhodnutí pod sp. zn. Si 334/2016 ve věci J. B. a kopii tohoto rozhodnutí soudu předložil. Přesto proti rozhodnutí, které mu bylo doručeno, podal odvolání, ale protože nevěděl, o co jde, neodůvodnil ho. Ministerstvo spravedlnosti pak o jeho odvolání rozhodlo. Uvedl, že potvrzení o doručení do datové schránky je sice označeno sp. zn. Si 339/2016, ale přílohou bylo jiné rozhodnutí, které bylo také nadepsáno jako rozhodnutí o odmítnutí. Je přesvědčen, že žalovaný je povinen informaci mu poskytnout, potřebuje ji proto, že ho k tomuto sdělení vyzval soud.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť rozhodnutí bylo žalobci doručeno. O žádosti žalobce rozhodl dne 23. 3. 2016 v zákonem stanovené lhůtě.
6. Soud předložil žalobci rozhodnutí žalovaného vydané pod sp. zn. Si 339/2016, žalobce si je přečetl a prohlásil, že toto rozhodnutí nikdy neviděl, nesouhlasí s ním a pokud by mohl, rád by proti němu podal odvolání.
Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:
7. Žádostí ze dne 9. 3. 2016, podanou na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze téhož dne, se žalobce domáhal sdělení data narození a bydliště K. Š., bývalé vedoucí konkurzní kanceláře 52 K Městského soudu v Praze a současné vedoucí kanceláře 59 INS téhož soudu.
8. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. Si 339/2016, žádost žalobce podle § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl, protože se jednalo o

ryze soukromé údaje zaměstnankyně žalovaného, které nijak nesouvisely s jejím zaměstnáním, a proto žalovaný porovnáním zásahu do práva žalobce na přístup k informacím s právem zaměstnankyně na ochranu soukromí dospěl k závěru, že menší zásah do základních práv představuje neposkytnutí informace. Podle Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky (ID zprávy 356031916) bylo toto rozhodnutí žalovaného pod sp. zn. Si 339/2016 dodáno do datové schránky dne 24. 3. 2016 a doručeno dne 25. 3. 2016.

9. Podle Záznamu o ověření podání doručeného na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze (ID zprávy 360798500) žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 11. 4. 2016 odvolání, přičemž podání označil jako věc: „*Re: Si 339/2016- Odvolání proti Rozhodnutí*“. Ve vlastním textu odvolání uvedl, že směřuje proti rozhodnutí ze dne 17. 3. 2016, sp. zn. Si 334/2016.
10. Ministerstvo spravedlnosti České republiky z podnětu odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. Si 339/2016, rozhodnutím ze dne 16. 11. 2017, č. j. MSP-434/2016-OSV-OSV/3, zamítlo odvolání žalobce a rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. Si 339/2016 potvrdilo.
11. Krajský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal tvrzení žalobce, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (viz § 81 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud konstatuje, že ze správního spisu zcela jasně vyplývá, že žalovaný o žádosti žalobce ze dne 9. 3. 2016 o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl, a to rozhodnutím ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. Si 339/2016, které bylo žalobci podle Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky (ID zprávy 356031916) dodáno do jeho datové schránky dne 24. 3. 2016 a doručeno dne 25. 3. 2016. Tuto skutečnost potvrzuje i následné jednání žalobce, který podle Záznamu o ověření podání doručeného na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze (ID zprávy 360798500) proti tomuto rozhodnutí podal dne 11. 4. 2016 odvolání, přičemž podání označil „*Re: Si 339/2016- Odvolání proti Rozhodnutí*“. V textu odvolání uvedl, že směřuje proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2016, sp. zn. Si 334/2016, Ministerstvo spravedlnosti České republiky v rozhodnutí ze dne 16. 11. 2017, č. j. MSP-434/2016-OSV-OSV/3, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno výše označené rozhodnutí žalovaného, dovodilo, že odvolání bylo podáno (ve 23:58:53) v poslední den odvolací lhůty proti rozhodnutí ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. Si 339/2016, a nesprávné uvádění sp. zn. Si 334/2016 v textu odvolání je zjevně způsobeno pochybením žalobce.
13. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 Ans 2/2008-52, podle kterého:

„I. O vydání rozhodnutí ve správním řízení za právního stavu do konce roku 2005 (správní řád z r. 1967) se jednalo teprve tehdy, pokud stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí byl předán k doručení, popřípadě byl učiněn jiný úkon směřující k jeho doručení za situace, kdy ústní vyhlášení rozhodnutí nemělo účinky oznámení nebo rozhodnutí nebylo v souladu se zákonem vyhlášeno veřejnou vyhláškou.“

„II. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podanou podle § 79 a násl. s. ř. s. se nelze domáhat pouhého doručení již vydaného rozhodnutí správního orgánu.“

14. I pokud žalovaný v této věci postupoval podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, není důvod se odchýlit od právního názoru zaujatého, pokud jde o vydání rozhodnutí, NSS. V projednávané věci bylo prokázáno, že žalovaný předal vydané rozhodnutí k doručení do datové schránky žalobce dne 24. 3. 2016, rozhodnutí bylo do datové schránky žalobce dodáno tentýž den a dne 25. 3. 2016 si žalobce jako oprávněná osoba rozhodnutí z datové schránky vyzvedl. Jak bylo citováno výše, žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. se nelze domáhat pouhého doručení již vydaného rozhodnutí. Soud proto v tomto řízení nemohl řešit jinou otázku, než zda žalovaný požadované rozhodnutí vydal. V tomto řízení se však nemůže zabývat tím, co bylo doručeno, tedy jaký byl obsah rozhodnutí. Vada spočívající v tom, že je doručeno rozhodnutí obsahově nesprávné, se dá napravit v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s.
15. Z výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť oba účastníci se práva na náhradu nákladů řízení vzdali.
17. Bez ohledu okolnosti podaného odvolání je však zřejmé, že žalovaný výše označeným rozhodnutím rozhodl před uplynutím lhůty k rozhodnutí o žádosti žalobce, a tudíž zjevně není ani nebyl nečinný.
18. Soud na základě uvedených skutečností výrokem pod bodem I. podle § 81 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
19. Soud dále výrokem pod bodem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu